

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Mig bekendt er der ikke andre tilfælde, hvor den anklagede siger: jeg kommer på betingelse af, at jeg får min vilje. Det er det, der er sket i denne sag.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg stillede i mit første indlæg ministeren et spørgsmål, som jeg synes jeg mangler et svar på. Jeg sagde, at der i folketinget eksisterer et flertal, som mener, at den indgåede aftale i Bonde Nielsen-sagen er kritisabel, og at den er specielt kritisabel, hvis den forbliver et enkeltstående fænomen.

Socialdemokratiet, SF, de radikale og VS gjorde ministeren opmærksom på det i et brev af 31. juli 1984, og så spurgte jeg: har ministeren tænkt sig at gøre noget ved det, eller mener ministeren, at man bare skal sidde et flertal i folketinget overhørig?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg har meddelt, at den mulighed er til stede efter den nugældende lovgivning; det sagde jeg allerede dengang, og det henviste jeg til før. Jeg henviste til før, at jeg havde besvaret det brev, jeg fik, og deri meddelte jeg, at den mulighed stod åben, og dermed har jeg besvaret henvendelsen. Sådanne aftaler eller aftaler af anden art imellem anklagemyndigheden og den sigtede eller hans forsvarer kan træffes med virkninger som i dette tilfælde: at der ikke bliver varetægtsfængsling, eller at varetægtsfængsling ikke bliver opretholdt.

Så glæder jeg mig over, at hr. Bernhard Baunsgaards første indlæg ikke kom til at blive stående, forstået på den måde, at hr. Bernhard Baunsgaard fandt det odioøst, at politiet eller anklagemyndigheden kunne træffe en aftale med forsvarerne, for som jeg nævnte før, så sker det særdeles ofte. Nu talte hr. Bernhard Baunsgaard om denne specielle sag, og dér har jeg hørt hr. Bernhard Baunsgaards forrige indlæg. Men det, der i dag er afgørende, nemlig at der kan træffes aftaler – i almindelighed er det mellem anklageren og forsvareren – synes jeg er noget særdeles væsentligt, som vi skal opretholde.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Derfor var der ingen grund til for landets justitsminister at komme med selvfølgeligheder fra denne talerstol. Derimod ville det have været meget på sin plads, om landets justitsminister havde indrømmet, at vi her har et ganske andet tilfælde, og at dette ikke bør finde sted i dansk ret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om forsøg med aflønning af de indsatte i fængslerne.

Af Lenger (VS) m.fl.

(Fremsat 20/11 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Forslaget går ud på, at der skal iværksættes forsøg med overenskomstmessig løn eller en hertil svarende aflønning til de indsatte i fængslerne. Inden jeg nærmere kommenterer forslaget, vil jeg gerne komme med nogle faktiske oplysninger om arbejde og aflønning i fængslerne.

De indsatte i vore fængsler har efter straffeloven pligt til at udføre det arbejde, som pålægges dem af fængslet. For dette arbejde aflønnes de med timeløn eller akkordløn efter regler, som fastsættes af justitsministeren. Normaltimelønnen udgør for tiden 4 kr. 3 øre og kan i visse tilfælde forhøjes med et